

זה הוא זיעא בנטילו דנטלי איהו. טפין מנטפין מארבע גווני אשין. אשא חיוירא, מנטפא אשא סומקא, אשא ירока. אשא סומקא, מנטפא אשא אורכמא, אשא ירока. אשא מנטפא אשא סומקא, אשא חוורא. אשא אורכמא, מנטפא ההוא אשא סומקא.

חוורא תנינא, לאו איהו ההוא חיוירא קדמאה. וההיא אשא אורכמא, לאו איהי ההיא אשא אורכמא קדמאה. וכן כל גוונין, לאו אלין באליין, קדמאה, ותניינא, ותליתאה, וכן כלחו.

בשעה דנטפין אלין אשין, ואתכלילו לאתחברא בחדא, סלקין שלחוין מלחתן, ובטישי דא בדא, ומיהו בטישו דבטשו בחדא, אתעבדו כל אינון מלאכיה חבלה, דטרדי חייביא בגיהנם. מאינון שלחוין אתעבד נורא דגיהנום למתא, דאינון שליחן דחבלה, אתמנון באינון שלחוין, לאוקרא חייביא תפון, דרא דילחוון תפון. דכתיב, (יהוקאל טו ז) מה אש יצאי וזה אש תאכלם.

בד נטליין, כלחוין נטליין לקלבל אנפו, דההוא דאתמנא לההוא סטרא. בד רוחא איתער למיהך לסטרא דمزרכ, בטיש הוהו רוחא לגבוי אනפין דההוא דקמיימא לההוא סטרא, ואיהו נטיל בקדמיקה, וכלחו עמיה בחדא, דכתיב ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שם הרוח ללבת ילכו.

האי רוח, איהו רוח ממלא. רוח דכליל כל רוחין בגויה. רוח טמיר וגונין בגוועייה. רוח דא, איהו רוח דכליל ברזא דלחתא, לקלבל תלת קידושין דתקדש בהזון בחדא. וαιנון קדוש קדוש קדוש, לקלבל תלת זימניין רוח דכתיב הכא. אל אשר יהיה שם הרוח, חד. על אשר יהיה שם הרוח, תרי. שם הרוח ללבת, תלת. בגין, דרום דא כליל מפתלה רוחין, רזא דחיות הקדש עילאיין, דאינון רזא דתלת קדושאן, דנחתה מההוא קדש עילאה, רוח סתימה, דכל קדושאן מגיה תפליין.

זרמות החיות מראותם כଘלי אש בערות וגוו. ודמות, דיווקנא דמתלבשן בחד מביהו, דתלבש בנורא. ואיהו לא חזא, אלא דיווקנא חייזו שם שי דଘלי דנורא.

ଘלי אש, אלין אינון דאיירון מראותם, חייזו דחיזו, דההוא אסתפלון למשמי בחיזו. כمراה דאחזוי כל גוונין, הכי שרפים, אינון כمراה לאחזאה בהזון דיווקניין דחיזו. בגין דכוולא אתלבש דא בדא, ודא מראה דרא.

אבל ודמות החיות, לא אמר דיווקנא דילחוון, ולא איצטראיך, דהא